

ATATÜRK VE GENÇLİK

Erdal ÇAPUK*

Gençlik ömrün baharıdır. Heyecanın, cesaretin, zindelik ve gücün sembolüdür. İşte zorlukları ve engelleri aşmak için zindelik ve güce, yeni ideal ve hedeflere yönelmek içinde heyecan ve cesarete ihtiyaç duyulur. Atatürk'ün ilkelerinden kaynaklanan idealizmle, günümüzün en üst seviyedeki araştırma bazı bilimsel metotlardan yararlanarak ülkemizi yüceltmek ve bunu devamlı kılmak Atatürk'ün gençliğe yüklediği en büyük vazifedir.

Atatürk gençliğe güveniyordu. O'nun şahit olduğu bazı hadiseler bu güvenin doğmasında etkili olmuştur. Sivas Kongresi'nin sıkıntılı günlerinden birinde Hikmet adlı tıbbiyeli bir genç, Mustafa Kemal'e şunları söylüyordu: "Paşam, delegeşi bulunduğum tıbbiyeliler beni buraya bağımsızlık davamızı başarmak yolundaki çalışmaya katılmak üzere gönderdiler. Amerikan güdümünü kabul edemeyiz. Varsa kim olursa olsun siz dahi olsanız da şiddetle kınarız ve lanetleriz." Ayrıca ulu önderimiz Atatürk gençliğe olan güvenini şu sözlerle ortaya koymuştur:

"Gençler, vatanın bütün ümit ve istikbali size, genç nesillerin anlayış ve enerjisine bağlanmıştır. Başımıza neler örülmek istendiği ve nasıl mukavemet ettiğimiz ve daha doğrusu milletin arzu ve emellerine uyarak ve onun yardımıyla nasıl çalıştığımız görülmeli ve gelecek kuşaklar için ibret uyanıklığı gerektirilmelidir. Zaten her şey unutulur. Fakat biz her şeyi gençliğe bırakacağız. O gençlik ki hiçbir şeyi unutmayacaktır. Geleceğin ışık saçan çiçekleri onlardır. Bütün ümidim gençliktedir."

Atatürk ümitvardı. Hürriyet mücadelesinin müthiş olumsuzluğuna rağmen hiçbir zaman ümidini yitirmedi. Millî Mücadelenin daha baş-

* Fatih Üniversitesi, Çin Dili ve Edebiyat Bölümü

larında, 1918 yılını boz, bulanık, kasvetli havasında duyulan şu büyük ümit ifadesinden etkilenmemek elde değildir.

"Her şeye rağmen muhakkak bir nura doğru yürümekteyiz. Bende bu imanı yaşatan kuvvet, aziz memleket ve milletimin hakkındaki sonsuz sevgim değil, bugünün karanlıkları, ahlaksızlıkları, şarlatanlıkları içinde sırf vatan ve hakikat aşkıyla ışık vermeye ve aramağa çalışan bir gençlik gördüğümdür." Büyük komutan bir yıl sonra Millî Mücadeleye başladığında ise, bütün zamanlara ders olabilecek şu uyarıda bulunuyordu:

"Hayatta en hakiki mürşit ilim ve fendir" diyen Yüce Önderimiz gençlerin eğitimine büyük önem vermiş ve itina göstermiştir. "Yetiştirilecek çocuklarımıza ve gençlerimize görecekları tahsilin hududu ne olursa olsun, en evvel Türkiye'nin istiklaline, kendi benliğine, millî geleneklerine düşman olan unsurlarla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir. Beynelmilel düşman olan unsurla mücadele etmek lüzumu öğretilmelidir. Beynelmilel vaziyete göre böyle bir savaşın gerektirdiği ruhi unsurlarla mücehhez olmayan, fertlere ve bu şartlardan mürekkep cemiyetlere hayat ve istiklal yoktur" diyerek gençliğimizin millî akidlere sarılarak milliyet düşüncesini kuvveti ile kendilerini eğitmelerini ve bu doğrultuda eğitimi almalarını istemiştir.

Atatürk ve Gençlik konusu üzerinde dururken onun spor konusu hakkındaki düşüncelerine yer vermemek hata olur. Zira Atatürk, sporu "ırkın düzeltici" olarak görmüştür. O, bu meseleyi bütün millet olarak benimsememiz gerektiğini söylemiştir. "Muvaffak olmak için her türlü yardımdan ziyade bütün milletçe sporun mahiyetini ahlaka ve ona kalpten sevgi göstermek ve vatani bir görev saymak lazımdır."

Atatürk sporcu denince çoğu gibi güçlü, atletik insan kabul etmez. O'na göre sporcu; "... yalnız beden katiyetinin üstünlüğü sayılamaz. İdrak ve zeka, ahlak da bu işe yardım eder. Zeka ve kavrayışı kısa olan kuvvetliler, zeka ve kavrayışı yerinde olan az kuvvetlilerle başa çıkamazlar. Ben sporcunun, zeki, çevik ve aynı zamanda ahlaklısını severim."

Kurtdere'li Mehmet Pehlivan'ın, "Ben her güreşte arkamda Türk Milleti'nin bulunduğunu ve millet şerefini düşünürüm" sözü üzerine Ulu Önder'in şu satırları yazdığını görüyoruz: "Bu değişimi en az yaptıkların kadar beğendim, onun için senin bu değerli sözünü Türk sporcuların bir meslek prensibi olarak kaydediyorum. Bununla senden ve sözlerinden ne kadar çok memnun olduğumu anlarsın."

Atatürk'ün gençlik anlayışını, sadece nüfus cüzdanların genç görünenlerle sınırlamamak gerekir. O'nun inkılâp ve ilkelerine bağlı, cumhuriyeti yaşatıp, yüceltecek olan enerjiyi, zindeliği, heyecanı kendinde bulanlar Atatürk'e göre gençtir. O'nun özlediği, istediği gençlik: Türk Milleti'nin bekası için alın teri döken ve bu uğurda canlarını hiç çekinmeden verebilenlerdir.

Hikmetin esası ferdi ve milletin kendi kendini bilmesidir. Millî şuur kendi milletinin varlığını tanımak ve bilmek demektir. Aziz Türk Milleti kendilerine has kültürel değerlerini bilmedikleri ve millî varlık bakımından taşıdıkları Türklüğün kıymetini ölçemedikleri için pek çok şey kaybetmişlerdir. 60'lı ve 80'li yıllar arasında geçen olaylar bunların en açık delilidir.

İşte böyle bir millî şuur anlayışının gençliğimize adapte edilerek, Atatürk'ün fikir, ilke ve ülkü yönleri eğitimi öğretim kurumları başta olmak üzere salâhiyetini ve vazifeli kuruluşlarca kitleler öğretilmelidir. Gerekirse basın ve medya yoluyla yayın yapılarak geniş çapta bir propaganda yapılmalıdır. Asıl olan şeyin, fikrin, idealin, kafa ve gönüllere yerleştirilmesi gerekir.

Yarımların teminatı olan gençlerin Atatürk'ün ilke ve inkılâpları doğrultusunda Millî Şuuru ve görevlerinin farkında olan ve ulu önderimizin belirttiği gibi; "Benim sizden istediğim şey, yorulduğunuz dakikada dinlenmeden beni takip etmektir. Dinlenmemek üzere yürümeye karar verenler asla yorulmazlar. Türk gençliği gayeye, bizim yüksek idealimizle, durmadan, yorulmadan yürüyecektir." Ve bu şuuru idrak eden bizlere gereken eğitimi vermek millî bir görevdir.